

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sinodul archidiecezan.

Ședința III. (6 April)

După cetirea și autenticarea protocolului ședinței premergătoare prezidiului prezintă credinționalele deputaților cler: Ales. Tordoșan, Vas. Roșescu și N. Popoviciu și a dep. mir. V. Almășan, I. Duvlea și N. Cip, precum și justificarea în scris despre lipsa credinționalei dep. m. Sabin Piso; toate se transpun comisiunii verificatoare.

Prezidiul prezintă mai departe:

1. Raportul general al consistoriului archidiecezan plenar, care se transpune comisiunii organizatoare;

2. Un act dela Metropolie, în care se întregesc un punct din raportul general al consistoriului archid., și care se dă tot comisiunii organizatoare.

3. Raportul consistoriului archid. ca senat strins bisericesc, care se delegează comisiunii bisericesci.

4. Raportul consistoriului archid. ca senat scolar — se dă comisiunii scolare —;

5. Raportul cons. archid. ca senat epitropesc și rațiociniul acestui senat — ambele se dau comisiunii financiare —;

6. Budgetul casei archid., — se transpune comisiunii budgetare;

7. Un raport special al senatului epitropesc cu un plan în privința zidirii unui seminar și a unei sale acomodate pentru diferitele ședințe ale corporațiilor bis., care se transpune comisiunii organizatoare.

8. Rugarea instruată de consistoriul archid. a comitetului bisericeii cu chramul: „Schimbarea la față”, din cetate în Sibiu pentru acordarea unui ajutor în bani de 400 fl, spre susținerea unui chor — se dă comisiunii financiare.

9. Rugarea pentru concedii pe 5 zile a deput. din cl. I. Gall și a dep. m. Gerasim Candrea din cauze oficiale și familiari, ceea ce se acordă;

10. Rugarea pentru concediu a dep. m. I. Popea — se acordă; în legătură cu aceasta, dep. I. Popea arătând motivul absenței sale cere dela sinod a se lua măsurile necesari ca direcțiunea scoalelor noastre din Brașov se nu facă greutăți profesorilor gimn., cari ca deputați sinodali vor ași implini datorințele în direcțiunea aceasta, cu atât mai vârtos că motivul eforiei, adică că prin depărtarea amintirilor profesori ar suferi învățământul nu e basat. În ce privește partea II-a a rugărei de față se transpune comisiunii organizatoare;

11. Petițiunile mai multor comune bis. private la arondarea protopresbiteratelor și anume:

- a) a com. bis. Țențari se fie arondată la Brașov;
- b) Sona — la Făgăraș;
- c) Hepria — la Alba-Iulia;
- d) Batrina — la Dobra;
- e) Glâmbocă — la Avrig;
- f) a representației tractului protopresbiterat al Avrigului, a se pune reședința protopresbiterală a acestui tract în com. bis. Vistea inf.

g) a com. bis. Vistea sup. se se arondeze la Făgăraș;

h) Laslul rom. se vină la M. Oșorheiu;

i) Tecsești la Alba-Iulia;

k) a representației protopresbiteratului Branului — spre a se întregi cât mai curând acest protopresbiterat;

l) a com. bis. Alămor se se arondeze la protopresb. Sibiu ori Mercurea;

m) a com. bis. Vistea inf. ca la cas ce nu s'ar pune acolo reședința protopr. a Avrigului se se ordoneze la Făgăraș;

n) a com bis. Limba care se cere la Alba-Iulia;

o) Drăguș — se cere la Făgăraș;

p) Șaldorf — la Sibiu; și

q) Hașag — la Sibiu.

Toate petițiunile dela punctul 11 se predau comisiunii organizatoare

Se prezintă:

1. Plânsoarea comitetului parochial din Orăștie asupra consistoriului archidiecezan, care amână cercetarea disciplinară în contra învățătorului din Orăștie N. Herlea, se dă comisiunii scolare;

2. Rogarea mai multor poporeni din Iia murășană pentru întregirea parochiei, se dă comisiunii bisericesci;

3. Rogarea pentru ajutoriu:

a) a preotului I. Gurca;

b) a preotului I. Ioanoviciu;

c) a sinodului protopresb. al Hașegului;

d) a comunei bisericesci M. Oarba;

e) a protopresbiterului P. Trombițaș pentru regularea în rate treilunare a subvențiunii sale;

f) a comunei bisericesci Mediaș;

g) a comunei bisericesci din Deva;

h) a parochului I. Gall;

i) a preotesei văduve I. Fodoran.

Petițiunile dela a) până la i) se transpun comisiunii petiționare.

La ordinea zilei vine raportul comisiunii verificatoare. Raportor dep. Rubin Patița.

1. Actul de alegere din cercul II mir. al Sălisei fiind până la o arătare în formă de protest subscrisă de doi bărbați de încredere din com. bis. Topârcea aparținătoare la acest cerc, că s'ar fi impus alegerea dep. Dr. N. Olariu și Elie Măcellariu, în bună ordine se propune verificarea dep. Dr. N. Olariu și Elie Măcellariu cu atât mai vârtos că actul remâne nealterat chiar și dacă se face abstragere dela protocolul comunei Topârcea. Se verifică.

2. La propunerea comisiunii se verifică actul de alegere din cercul III mir. cu deputatul Dr. N. Maier și Dr. P. Barcian, cu toate că e dificultat. Protestul resp arătarea lui I. Piso, cand. de deputat sinodal, că o comună a concurat la alegerea numită fără a fi primit cerculariul cons. și protocolul aclus la acel protocol ceea ce nu s'ar fi putut întâmpla nici de cum pe calea legei — nealterând abstragerea dela comuna indicată (Inuri) și respective dela cele 104 voturi date din aceea comună — actul alegerii — nu se ia în considerare.

Cu privire la actul de alegere din cercul XIX cl. (al Făgărașului) după deslușirile date de comisariul cons. de scrutiniu și acum deputat sinodal din numitul cerc se trece preste propunerea comisiunii de a emite o comisiune din sinul sinodului, care se facă cercetare în privința decurgerei acelei alegeri și se primesce și verifică dep. ales, protopresbiterul Făgărașului P. Popescu. Din discușiunea lungă, ce s'a încins în acest punct starea lucrului se vede a fi următoarea:

Cercul XIX bis. ca și cel actual politic de acolo a fost espus în trecut la anumite cercări de corupțiune prin bani, o procedură la care a împins pre unul sau pe altul dintre candidații la acest cerc ambițiunea personală. O parte considerabilă — nemulțămă și indignată de astfel de necuviință se decise a salva cel puțin în cele bisericesci onoarea acestui cerc și rogă pre protopresbiterul P. Popescu, care abdisese anii trecuți de onorifica sarcină de deputat, a primi fiind ales earăși mandatul.

O parte mai mică din alegători puși, precum se pare, la cale, — ceru votare secretă, care dorință, fiind spriginită de o terțialitate a alegătorilor prezenți, comisariul consist. ca conducătorul scrutiniului ar fi trebuit se o considere în sensul regulamentului pentru alegeri. În protestul alăturat la act se arată că comisariul nu ar fi considerat o atare cerere ci ar fi ordinar în mod absolutistic votare nominală.

Aceasta i-ar fi venit — dice protestul — la socoteală comisariului respectiv, căci votarea nominală asigură șefului aceluia tract mai ușor reușirea de deputat — vedându se alegătorii necesități de frică de bună voie, a fi da voturile densusului voidind a rămâne prietini cesarului.

Dep. P. Popescu recunoaște că s'ar fi exprimat dorința de votare secretă cerând însă densusul ca comisariul ca doritorii se porceadă conform legei dându-și o atare dorință spriginită de o terțialitate a alegătorilor în scris; nu i s'a prezentat însă nici un script și așa privind dorința audită mai mult numai de o espresione personală a dat curs liber votării nominale. Altul e motivul nemulțămirei; protestătorii au stat în soldul unui dintre candidații de deputați și e evident că ce i-a putut sili a cere votare secretă. Vorbitorii crede a fi urmat calea legei și lasă în aprecierea sinodului a pune sau nu pond pe dișele protestului din cestiune.

Comisiunea verificatoare se crede în drept a propune cercetarea în cauza acestei alegeri, căci prin procedura comisariului s'ar fi alterat libertatea dreptului de alegere a celor chemați.

Dep. Dr. I. Borcia: O cercetare disciplinară în cauza aceasta ar fi împreună cu spese, un rezultat moral însă nu ar obține. N'avem motive a trage la îndoială informațiunile protopresbiterului P. Popescu nici chiar față de provocarea protestătorilor la anumiți martori spre întărirea aserțiunii lor. Dacă cu toată dorința

s'a trecut preste cererea introducerii votării secrete s'a urmat numai amăsurat cererei majorității absolute a alegătorilor, căci scrutiniul arată că a votat din 33 alegători 28.

Din motivul acesta propune verificarea dep. cl. P. Popescu și abstragerea dela cercetarea pretinsă de comisiunea verificatoare.

Dep. Z. Boiu sprijinesce propunerea făcută de dep. Dr. I. Borcia. Dacă numărul doritorilor de a se introduce votare secretă ar fi format o terțialitate a alegătorilor, a cărei vot trebuie conform regulamentului respectată protestul alăturat nu ar fi subscris numai de doi preoți ci toți 12 despre cari protestul pretinde că ar fi dorit votarea secretă s'ar fi subscris. Chiar incidental că în loc se se recruteze martorii, la cari se provoacă protestatorii din cei 12 preoți s'a ales din publicul care a fost prezent la alegere arată că protestul nu e basat.

Dep. P. Cosma e pentru propunerea comisiunii. Din act se vede a se fi întâmplat unele lucruri, cari te îndreptătesc a presupune că alegerea n'a decurs în toată ordinea. Unul din bărbații de încredere abdice, alții se retrag dela alegere: semn că protestul nu e neîndreptățit.

Dep. Dr. Petco cere cercetare, căci însuși Protopresbiterul P. Popescu ca comisariul e acusat și ar fi și în interesul aceluia a se face cercetare și a se desluși starea lucrului.

Deput. D. Manole e în contra propunerii comisiunii. Nu vede nici o prescurtare în dreptul alegătorilor prin pasul, care l'a urmat comisariul. Dacă alegătorii n'au avut curagiu se subscriseră protestul, ba precum se vede dacă chiar și pretinsa terțialitate a venit și s'a folosit de dreptul de alegere chiar și prin votarea secretă se vede apriat că motivul protestului nu e atâta pretinsa prescurtare în drept ci mai mult buzurnariul, care — nesuccedând asteptările puse în o votare secretă, a ramas goale.

După încheierea desbaterei se puse la vot propunerile făcute și se primi cu mare majoritate propunerea dep. Dr. I. Borcia — de a se verifica alesul dep. P. Popescu.

Comisiunea verif. propune și sinodul verifică:

Actul de alegere din cercul IX cl. cu dep. Ales. Tordoșan, din cercul XII cl. Vas. Roșescu, din cercul XV cl. D. de Tamaș din cercul XII mir. V. Almășan, din cercul XIX mir. II. Duvlea.

La ordinea zilei urmează alegerea comisiunilor sinodale. După redeschiderea ședinței ridicate pe 5 minute se aleg la propunerea prezidiului a Păr. Archim. și Vicariu archiepiscop Nicolau Popea*) de membri ai comisiunilor precum urmează:

a) În comisiunea financiară:
DD. Archim. N. Popea, Ales. Tordoșan, S. Cupșa, din cler, Dr. Petco, D. Manole, Z. Pușcariv, R. Patița și Sabin Piso dintre mireni;

*) Escel. Sa P. Archiepiscop se retrasese încă de mai nainte din ședința.

Rap.

b) În comisiunea scolară:

DD. Dr. I. Pușcariu, Z. Boiu, Vas. Roșescu din cler. Dr. N. Pop, Dr. D. P. Bărcian, E. Măcelariu, A. Feneșan și P. Nemeș din mireni;

c) În comisiunea bisericească:

DD. Ios. Barac, Tit Gheaja, I. Gall din cler. N. Gaetan I Duvlea, G. Candrea, C. Stezar și P. Truța din mireni;

d) În comisiunea organizatoare:

DD. N. Cristea, Sim. Popescu și D. de Tamaș din cler, Iacob Bologa, Dr. N. Maier, P. Cosma, Dr. Borcia, Dem. Comșa și I. de Preda din mireni;

e) În comisiunea petiționară:

DD. Moise Lazar, Nicol. Lazar din cler, A. Olariu, E. Brote, Petra Petrescu și Demian din mireni;

f) În comis. bugetară:

DD. Petru Popescu din cler, și Ioan Zacharie și Liviu Bran de Lemenyi.

Primindu-se propunerea împreună cu prospectul a câștiga în timp a dep. Diamandi Manole, de a continua cu referada comisiunii verificatoare îndată ce retrăgându-se aceea și-ar fi raportul, eară procsima ședință se o țină sinodul poimâne Joi, ca astfel Mercuri se aibă timp a studia actele ce li s'a dat — se suspinde ședința pe câte-va minute. După redeschiderea comisiunii verificatoare propune și sinodul verifică pe aleșii dep. Petra-Petrescu, Dr. D. Barcianu din cercul Bistriței; N. Popoviciu, Dr. I. Pop din Orăștie, S. Piso din Gioagiu, Ananie Trombițaș și Eugen Brote din Mureș-Oșorheiu.

Ședința procsimă se anunță pe Joi la 9 oare a. m.

Revista politică.

Sibiu, în 5 Aprilie

Proiectele guvernului comun subternute delegațiunii nu au eșit din stadiul discușiunii prealabile în comisiuni și de aceea nu avem de a înregistra vre-o enunțaiune mai remarcabilă. În genere proiectul guvernului nu întimpină greutăți mari nici în delegațiunea ungurească, cu toate că delegații unguresci sunt mai susceptibili cu deosebire în punctul provinciilor ocupate. Ministrul de externe contele Kálnoki a făcut unele declarațiuni linistitoare în comisiunea de patru a delegațiunii unguresci. Ministrul a ținut că atitudinea Serbiei și Muntenegrului e foarte corectă, urme de agitațiune rusească nu s'au arătat nicăriri. De asemenea nu s'au ivit nici alte agitațiuni străine. Raporturile monarhiei cu celelalte puteri sunt din cele mai bune și e speranță întemeiată că intimitatea va dura și mai departe, dacă nu vor întreveni incidente neprevăzute. Scopul guvernului încât pentru raportul viitor al țerilor ocupate e tot cel stabilit când cu ocupațiunea, adică a lega tot mai tare aceste țeri de monarhie și a convinge populațiunea că prosperarea sa materială și morală atâră numai dela legătura lor cu Austria. — Se vede și din aceste declarațiuni că sântem în stadiul de prepararea anecsiunii Bosniei și Erțegovinei!

Din Petersburg se răspândește scirea, că pozițiunea ministrului Ignatiev e subminată din mai multe părți. Demisionarea lui Ignatiev trece înaintea mulțora de un fapt probabil, care va urma într'un timp apropiat. Se vorbește că actualul ministru de interne se va duce ca ambasador la Paris — un lucru greu de crezut, pentru că aceasta nu ar însemna o retragere ci togma promova-

rea mai efectivă a intențiunilor panslaviste.

Relațiunile dintre Franca și Italia se pare că vor să vină într'un stadiu mai amical. Se vorbește, că postul vacant de ambasador la Paris se va ocupa sau cu cav. Nigra sau cu Cairoli. Acest din urmă ar fi mai preferit în cercurile guvernului francez. În același timp se va întregi și postul de consul italian în Tunis.

Negoțările dintre poarta otomană și guvernul rusesc cu privire la desdaunarea de resboiu s'au întrerupt. Un arangement între ambele puteri nu s'a putut realiza; prin aceasta relațiunile dintre Rusia și Turcia au ajuns într'o fasă nouă și remarcabilă. Representantul Rusiei Novicoff a plecat din Constantinopole. Lucrul are însemnatate politică, fără ca în momentul de față să putem stabili consecvențele.

Din Alexandria se telegrafează, că trei năi engleze staționează în marea roșie dinaintea de Moca. E temere deo anecsiune. Cine cunoaște pe Englezi, va afla că temerile de anectare sunt întemeiate. Englezii se pricepe de minune în arta de a'și anecta colonii.

Cabinetul de Petersburg a întrebat confidențial pe guvernul sârb, pentru cari motive membrii familiei regale și ai ministeriului nau fost față la parastasul ținut în biserica mitropolitană din Belgrad în memoria împăratului Alecsandră II? Răspunsul a fost, că cu arangerea acestei solemnități s'a fost plănuit o demonstrație ostilă contra regelui și a guvernului căci nici Curtea, nici cabinetul nau primit invitări și celebrarea serviciului divin s'a făcut de cătră fostul mitropolit Mihail. Prin cercurile bine informate din capitală sârbă se crede în urmă acestora că d. Persiani, care pleacă la Petersburg spre a da lămuriri asupra cazului și a'și justifica conduita, nici nu se va mai întoarce la postul său din Belgrad. —

Delegațiunile.

Delegațiunile austro-ungare sânt intrunite în sesiune extraordinară. Li s'au prezentat proiectele guvernului comun despre creditele ce se cer pentru Erțegovina și Bosnia. Delegațiunile, cari ași nu mai sânt alt ceva decât nisce mașini de votare, vor vota creditele cerute, pentru că așa cere integritatea monarhiei. *Sic volo, sic jubeo*, și delegațiunile n'au ce face decât să se supună necesității imperative.

Discursurile presidiale de deschidere, în deosebi discursul presidentului delegațiunii austriace, a cav. Schmerling cuprinde o programă formală despre afacerile Bosniei. Dl. president a areat în liniamente marcate direcțiunea ce trebuie să o urmărească politica austriacă în provinciile ocupate; cuvântul presidentului e o cheie pentru politica viitoare a monarhiei cu privire la provinciile ocupate și de acea îl vom comunica publicului.

Dl. Schmerling a ținut în cuvântul său de deschidere: Majestate Sa s'a îndurat a convoca delegațiunea senatului imperial de nou în sesiune extraordinară; sântem siguri că delegațiunea va avè să se ocupe cu incuviințarea mijloacelor ce le cere rescoala din sudul monarhiei, rescoala, care ne a impus necesitatea de a ne îngriji timp îndelungat de liniscea acestui teritoriu. Speranța exprimată de mine în ședința din urmă a sesiunii extraordinare din Februarie a. c. că va succede adecă guvernului a îndeplini opera de pacificare în provinciile rescolate s'a realizat în faptă; cu toate că ici coala mai inbucnesc unele flacări insurecționale mici totuși putem fi linischiți, pentru că în genere rescoala e terminată. Avem să mulțumim aceasta circumspectei con-

duceri a comandanților nostri și eminenței vitegii a fraților noștri austriaci, cari și de astădată au avut ocaziune a'și afirma virtutea militară în modul cel mai strălucit. (Aplause vii.) Vitejie, devotament necondiționat pentru chiemarea lor, abnegațiune de sine în suportarea neobiceiunilor greutăți, cari abia își află păreche în istoria războaielor, aceste sânt virtuțile ce le au arătat bravele trupe. (Aplause vii.) Trupele detașate spre sud au și fost petrunse de spiritul cel mai nobil al cameraderiei de arme, de a corespunde misiunii ce li s'a încredințat. Putem constata în deosebi că regimentul dalmatin Weber, cu toate că în sesiunea ultimă se exprimase dorința ca se fie dispensat de problema de a rădica armele contra „fraților,” totuși, după cum spun buletinele, a participat în același mod la acțiune, și a dovedit, că nu cunoaște „frați” când e vorba de a combate trădători înalți. (Strigări: foarte bine!)

Armata austriacă va proba că va fi totdeauna așa. Cu credință cătră principele țerei și cu alipire cătră flămurile lor trupele austriace totdeauna, în victorie și în zile de nenorocire s'au distins cu onoare. Urmând pacificarea acestor teritorii prin sabie, guvernul are datorința a se îngriji ca asemenea evenimente să nu se mai repeteze; ca să fim cruțați, a mai subtrage un mare număr de bărbați bravi dela chiemarea lor pentru a întări armata. Guvernul imperial va fi recunoscut, că în aceste teritorii, la aceste seminții se poate întrebuița numai serioșitatea și un oarecare grad de asprime și că acele instituțiuni ce sânt necesare în țerile civilisate, acolo în multe privințe încă nu sânt la locul lor. Guvernul va mai sci că în aceste teritorie există unele dorințe ce asteaptă a fi împlinite și va fi chiemarea guvernului a lămurii cu deosebire raporturile între guvernul austriac și turcesc în aceste teritorii.

Astfel, cred, că ne va succeda a aduce cu timpul acele țeri la o stare normală și a încorpora acele teritorii în statul austriac. Ori ce silințe de felul acesta vor fi spri-ginite din partea delegațiunii.

După aceste cuvinte presidentul declară ședința delegațiunii deschisă și invită pe guvern a'și presenta proiectele.

Cuvântul de deschidere al presidentului delegațiunii unguresci, archpp. Haynald nu cuprinde alte momente mai însemnate decât frazele obicnuite la asemenea ocaziuni.

După deschiderea sesiunii a urmat prezentarea și discutarea proiectelor subternute de guvern.

Cestiunea Dunărei.

Foile austro-ungare în urma sci-rilor dela Paris prevéd un triumf pentru Austro-Ungaria în cestiunea Dunării și vorbesc într'un ton amerințător față cu România. „Romanul” răspunde la aceste amerințări ale presei austro-ungare într'un limbaj respicat și lămurit, accentuând că România nu se va abate dela atitudinea ce a precisato deja cuvântul de tron din toamna trecută.

După aceasta „Romanul” continuând adresează presei austro-ungare următoarele cuvinte semnificative:

„În ce privește amerințările, ce necurmat ne fac organele de publicitate ale Austro-Ungariei, noi răspundem, acum ca totdeauna, că le citim cu mare părere de reu. Puternicii nostri vecini, caută să se fi convins că dorința cea mai mare a Romanilor este de a fi în cele mai bune și mai sincere relațiuni cu toate naționalitățile, mari și mici. Ca Români voesc din inimă pacea, și la cas de resbel dorescu și voiesc se rămână pe

deplin neutri. Pentru ce dar diarele austro-ungare ne acusa necurmat de fapte cari sciu bine că nu sânt ale noastre? Pentru ce necurmat ne amenință? Acusările cele nedrepte dovedesc totdeauna că cel mai tare, sciind bine că nedreapta este cererea lui, voiesc se sperie pe cel mai slab, pentru a'li să se supue prin frica. N'ar fi oare în interesul acestui mare imperiu se înceteze cu nedreptelei acuzări și cu nedemnele de densus amenințări?

„Dacă marele imperiu nu voiesc se distruga Statul român n'are trebuință nici s'acuzze nici s'amenințe căci el scie bine că Statul acesta doresc și este dator se doresc să fie cu dreptate și iubire susținut și de Austro-Ungaria și de Rusia și de toate puterile mari și mici. Dacă este otărit să'li distruga, și dacă crede că trebuie și că poate se-l distruga nu este oare din toate puncturile de privire mai demn pentru un mare imperiu se procedă pe față?

„Românii au dovedit, că sânt leali, Românii au dovedit, că cu nici un preț nu se vënd, și că de nici o amenințare și de nici o lovire nu se sparie. Cu istoria în mână dar' Românii au dis și dic Austro Ungariei și tuturor puterilor: Voiți se ne ucideți? Dați în noi cu arma brutala, dar' leală, dar nu sperați că de frica ne vom ucide înșine. Voiți se ne cuceriti? După părerea noastră voue înși-ve ve faceți reu; dar' în fine, procedei cum veți voi; nu ne faceți însă insultă gratuită — care revoltă și pe cel mai nemernic de a spera, că ne vom lupta fie măcar ca furnica pentru că ca onoare și cu glorie se cădem. Și nu astăzi va mai putè crede cineva, că mai este vr'o națiune care se nu scie că ședând cu arma în mână și asigură pentru mâne re'nviera.”

Acest ton categoric nu-i convine presei austro-ungare. „Neue fr. Presse” s'a și grăbit a răspunde „Romanului”. Ea ține:

„Scirea, că negoțierile din Paris ale comitelui Wolkenstein cu d. Barrère au avut un rezultat favorabil și că guvernul francez în curând va eși în public oficial cu conosciuta propunere, ni se pare că li s'a urcat în cap Românilor. Cel puțin aceasta o putem dice de redactorii „Romanului” căci numita foaie se sbate ca un smintit. Ea publică un articol, pe care l'am înțeleg, dacă s'ar fi format o coaliție europeană spre a răpi României independența și a'i impune vechea dependență de Poartă. Când patria se află într'o poziție desperată, când poporul nu i mai rămâne alt-ceva de făcut, decât sau să se supuiă cu rușine jugului strein, sau să moară cu arma în mână, atunci o foaie poate vorbi astfel cum o face „Romanul.” Când însă nu e vorba de alt ceva, decât de instruirea unei comisiuni mixte pentru elaborarea și supravegherea regulamentului pentru navigație pe Dunărea inferioară atunci un asemenea escos de patos este cel puțin foarte de prisos. Singur cuvântul: comisiune exclude ori-ce element tragic și „Romanul”, care face gălăgie când tocmai nu e timpul, ne aduce aminte de omul, care în casa sa sbeară și strigă, amenințând că se va impușca, pentru că medicul i-a prescriș să înghiță un hap amar.

„Foaia din Bucuresci asigură, că România nu va comite o sinucidere. Așa dar primirea propuneri lui Barrère, prin care votul decisiv în cestiuni controversate se dă delegatului comisiunii dunărene europene, este pentru fantasia aprinsă a Românilor atât cât o sinucidere. Ciudat mod de a vedè. Nici chiar adoptarea ante-proiectului austriac n'ar fi atins independența politică și demnitatea națională a României, nici în Anglia chiar cererea Austriei de a avè președința și votul preponderant în comisia mixtă

nu s'a găsit că ar fi nedreaptă sau că ar viola tînăra independență a Românilor. Acum regretăm că Austria a lăsat în cestiunea dunăreană atât de mult din primitivele sale pretenții, în cât mai că nu îi a rămas decât președința. Avantagiul, că Austria, pentru un timp oare-care, poate avea doi reprezentanți în comisia mixtă și România l' va câștiga mai târziu și apoi Dunărea inferioară, al cărei mal sudic este sârbesc și bulgar, nu aparține numai României!

„Dacă am voi să luăm în serios articolul „Românului,” am trebui să concidem din el, că Românii ar avea eroica intenție, se opună la trebuința o rezistență înarmată instituirii comisiei mixte și de oare ce este de prevădit că propunerea franceză va fi acceptată de toate puterile, ar trebui să mai deducem, că cei din București vor răspunde declarând războiul Europei. Aceasta negreșit că ar fi o tentativă de sinucidere; dar să nu ne fie grige, că guvernul român o va comite. „Românul” asigură, că Românii nu se vor lăsa să fi vînduți sau întimidați cu nici un preț. Dar nu li se cere nici una, nici alta. Dela ei se asteaptă numai, că vor fi așa de cu minte, ca în fine să înțeleagă, că nu numai ei singuri pot decide asupra condițiilor de navigare pe un fluviu, care pentru ei, deși au câștigat Dobrogea, este numai un riu de graniță.

„Dacă „Românul” se plînge contra acuzărilor și amenințările unor foi austriace față cu România, el întru atât are dreptate, că unele organe oficioase, mai ales ungare, și-au vîrsat focul cam prea energie pentru atitudinea guvernului din București în cestiunea dunăreană. Dar o foaie care ea însăși se perde într'o violență așa de inutilă, n'ar trebui tocmai să se mire, că și altora li se isprăvesce răbdarea. E destul de neplăcut, că cererile primitive ale Austriei, sprijinite de alte două mari puteri, au fost înlăturate prin rezistența României și că bunăvoința amicală a guvernului austriac, cu care a recunoscut erigerea la regat a României este așa de reu răsplătită. Dacă se vedă cuvinte aspre în organele austriace ele sînt urmarea naturală a cerbecii, cu care România paralizază dorințele Austriei. Ideea de a face, prin amenințarea unei ocupări înarmate, pe România să cedeze, nu s'a desbătut la noi nici odată serios. Cine-va nu se bate pentru o comisie și guvernul austriac dă mai curînd cestiunii dunărene o importanță prea mică decât prea mare. El negocează, și scade pretențiile, arată toată bunăvoința de a se înțelege cu toată lumea; cei din București însă copiază pe Papa, persistînd cu încăpăținare asupra unui infalibil *non possumus* — până în momentul, când în fața voinții marilor puteri totuși va ceda, pentru-că nu va pute face alt-fel.

„Noi sîntem departe de a amenința pe România, mai curînd fiind dispuși a îndrepta amărăciunea contra politicii austriace, ce n'a știut să prevadă lucrurile mai bine. De sigur că pentru comitele Andrassy n'ar fi fost o osteneală supra umană să câștige, la congresul din Berlin, o stilisare mai clară și mai practică pentru art. 55 al tratatului de pace. Două rînduri ar fi fost de ajuns. Dacă în art. 55 ar sta expres, că navigarea pe Dunărea inferioară să fie supravegheată de o comisie mixtă, în care ar trebui să fie reprezentate Austria și statele riverane, atunci România n'ar avea nici un pretext de a face opoziție contra comisiei mixte. Comitele Andrassy ar fi obținut fără mare dificultate introducerea acestui adaus în textul tratatului de pace, însă el poate a crezut că cestiunea Dunărei nici nu merită o atențiune specială. El

și-a concentrat toate puterile să obțină mandatul pentru ocuparea Bosniei. Aceasta după opinia sa era o politică mare. Cestiunea dunăreană a considerat-o de un ce prea subordonat, decât să se ocupe cu amănuntele ei. A încheia o convenție comercială cu România, fără se întrebe pe Poarta atunci înse suzerană, i s'a părut o măiestrie diplomatică, dar nu s'a gândit să puie un zăvor rezistenței României contra apărării intereselor austriace pe Dunăre. Articolul mai recent al „Românului” reamintesc eărăși foarte viu păcatele de omisiune ale politicii esterne a Austriei și de aceea nu l' putem ceti cu aceeași ilaritate curată, pe care de sigur o va produce în alții, cari nu sînt interesați.”

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan al bis. gr. or. române din Ungaria și Transilvania.

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congresual.

(Urmare.)

IX. Capitul.

De președințele consistoriale.

§. 112. La ziua și oara prefixă adunându-se președintele, referenții și ceilalți asesori consistoriali dimpreună cu notariul ședinței, președintele constată mai întăiu specialitatea și capacitatea senatului spre a aduce concluse valide, — dechiară ședința de deschisă, și priveghiînd pentru demnitatea acesteia susține liniștea, ordinea, și cursul regulat al pertractărilor, consultărilor și decisiunilor, apoi fiind toate afacerile puse la ordinea zilei încheie ședința, ori întrerupîndu-o la oara determinată anunță continuarea ei la ziua și oara anumită.

Dacă președintele natural sau substitutul său din ori ce cauză, ar fi împedecat se cuprindă presidiul ședinței, aceasta nu poate împede cursul trebilor, ci asesorul cel mai înaintat, dacă nu referează el însuși, ocupă locul presidentului și îngrijind pentru întregirea senatului cu suplentei ce stau îndemână pentru atari eventualități, conduce ședința. Dacă însă sub durată ședinței s'ar înfățișa președintele ordinariu, acesta își ocupă locul presidial, eără suplentul devenit prin aceea supranumerariu — se depărtează.

§. 113. Mai înainte de toate la ordinea pertractării se pun conspectele protocolistului, a expeditorului și a registratorului despre numerii rezonanțiali neresolviți, neespediați sau neajunși la registratură, și constatîndu-se deslucirile justificatoare se trec pe scurt la protocolul ședinței, eără în privința celor nejustificate se iau concluse pentru prima oară de ursoriu, pentru a doua oară de admonițiune cu termen preclusiv, eără pentru a treia oară de cercetare disciplinară; în cazul acesta concludul consistorial se comunică în extras protocolar cu fiscalul consistorial spre întentarea procesului disciplinariu.

§. 114. În al doilea rînd vin a se publica legile, statutele, regulamentele, ordinațiunile, rescripțiile sau alte asemenea acte menite numai pentru publicare, — constatîndu-se această publicare în protocolul ședinței cu acel adaus, ca — cerînd așa trebuință — acele să se comunice și cu ceilalți asesori, eventualmente să se tipărească în jurnalul oficios al metropoliei, sau să se litografeze pentru toți asesorii și consistoarele eparchiale.

Dacă însă atari acte ar conține dispozițiuni, cari recer o pertractare meritorie, și ședința senatului adunat ar afla, că aceasta trece peste competența lui, relegea pertractarea lor la senatul plenariu.

§. 115. În al treilea rînd vin a se pertracta obiectele cele așa numite urgente, cari nu se pot amăna la rîndul chronologic al obiectelor insinuate. În cazul acesta ședința decide mai întăiu cestiunea urgenței, apoi amăsurat rezultatului intră în pertractarea meritorie, sau o relegea la rîndul chronologic.

§. 116. În fine la ordinea pertractărilor vin obiectele insinuate de referenți după rîndul chronologic al numerilor de exhibițiune.

§. 117. La consultarea obiectelor referente cetesce mai întăiu extracatul despre starea lucrului, apoi opiniunea sa.

La obiectele simple se poate face referată și oral, eără în cestiuni mai însemnate și în cauzele procesuale sînt a se ceti și pasagele dătătoare de măsură ale alegațiunilor, și ale documentelor.

§. 118. Nu e iertat nici presidiul nici altui membru al ședinței se întrerupă pe referentul în pledarea sa până o finesce, nice de a preocupa cu opiniunea sa până înainte de a sosi rîndul la el.

§. 119. Dacă presidiul observă, că referentele se abate dela obiect, sau nu ține ordinea necesară în predarea lui, are dreptul se aducă pertractarea în ordinea cuvenită, — asemenea face și cu ceilalți asesori la discuțiunea lor, dacă ceilalți asesori nu au cuprins starea lucrului cum se cade, au dreptul a cere deslucirile necesare eventualmente a cere cetirea în extens a respectivului act dătătoriu de măsură. —

§. 120. După încheierea referatei presidiul provoacă pe votanții începînd dela cel mai bătrîn în rang, să își dea opiniunea și votul său asupra referatei. Dacă referata are și un coreferent, acesta și dă părerea sa îndată după referent.

§. 121. Președintele nu poate restringe libertatea de opiniune nice a face presiune asupra acesteia, — are însă dreptul de a grigi, ca consultarea se nu ia o dimensiune fără de scop, dar nice să se precipiteze în dauna cauzei.

§. 122. Însă dacă cauza e așa de complicată încât votanții pentru primul moment nu și-au putut forma o opiniune precisă și odihnitoare — presidiul înainte de enunțarea concludului, reasumă încă odată starea lucrului, și cere din nou părerea votanților.

§. 123. În cauzele matrimoniale și disciplinare, după referată și mai înainte de a trece la consultare se ascultă — în cele dintăiu și defensorul matrimonial, în ceste lalte fiscalul acuzătoriu, și în ambele casuri, dacă partidele au pre apărătorii săi de față, se ascultă și observările acestora până la replicare și duplicare, eără după eșirea acestora din ședință se trece la consultare și votare, eără sentința se publică îndată înaintea partidelor chie-mați spre aceea în sala de consultare.

§. 124. În cauzele unde se cere opiniunea pricepătorilor de lucru, aceasta de regulă se dă în scris, dacă însă ședința consistorială ar afla de lipsă se mai asculte pre atari pricepători de lucru și oralmente — dacă ei se află în loc, o poate face în durată ședinței, însă concludul înaintea acestora nu se publică.

§. 125. Dacă ședința află că actul nu e complet pentru deciderea lui în merit poate hotărî întregirea și amănarea decisiunii meritoriale până după întregire.

§. 126. Până nu se enunță concludul fie care votant are dreptul a și schimba sau a modifica opiniunea sa, eără după enunțarea concludului numai eiertată nice o discusiune cu atata mai puțin vre o critică asupra concludului adus.

§. 127. Președintele de regulă nu votează, ci e datoriu a enunța concludul după opiniunea majorității absolute a votanților, eără în cazul dacă nu s'ar fi putut forma o majoritate absolută a voturilor, concludul e de a se enuncia în sensul dispozițiunilor următoare:

a) dacă voturile s'au împărțit în două părți, asemenea, președintele enuncie concludul după aceea părere, la care se alătură și el;

b) dacă o părere a întrunit jumătate din voturi, eără cealaltă jumătate a voturilor e împărțită în mai multe opinii, președintele are dreptul a se alătura pe lîngă opiniunea ce a întrunit jumătatea de voturi, — și enuncie concludul după această opiniune;

c) eără dacă președintele nu ar consimți cu aceasta părere, sau dacă voturile ar fi împărțite între mai multe păreri așa, încât fie care dintre aceste diverse păreri ar avea în contra sa mai mult decât jumătatea tuturor voturilor împărțite, atunci președintele împarte obiectul în mai multe cestiuni speciale și puncte preconsultative formale și meritale, și aducîndule la vot mai întăiu pe cele formale sau mai îndepărtate, provocă pe votanții, a căror opiniune mai departată a căzut să se alătura la una din cele ce urmează, și continuînd așa până s'a întrunit cel puțin jumătate din voturi, enuncie concludul după opiniunea ce a căpătat jumătate sau mai multe voturi.

d) dacă nici așa nu s'ar întruni o jumătate din voturi, atunci președintele mai trage doi votanți dintre suplentei disponibili și în senatul așa întărit, purcede în sensul celor prescise mai sus până se poate aduce concludul cu majoritatea recerută.

§. 128. Conclusele aduse în cauzele apelate matrimoniale și disciplinari, îndată ce s'au enunciat și publicat trec îndată în putere de lege, și nu e permis a se mai reasuma sau a se împedeca execuțiunea lor.

Eără în afacerile de natură publică administrativă sau organizatoare a bisericii, dacă presidiul crede, că prin concludul adus se vatamă prescripțiile canonice sau legile de stat, are dreptul a suspende concludul majorității, și a relega cestiunea la un senat înmulțit cu doi sau patru membrii în termen de 30 zile. — Dacă în acest termen președintele nu ar convoca senatul înmulțit și nu ar reasuma cestiunea acolo, concludul adus de mai nainte intră în valoare, și nu se mai poate reasuma, — rămînd responsabilitatea ulterioarei afaceri pe presidiu.

§. 129. Dacă se primesce propunerea referentului cu vre-o modificare sau adaus acesteia se coreg sau se adaugă de însuși referentele îndată pe concept; — eără dacă s'a primit vre-o modificare esențiale sau o contra propunere, la care referentele nu poate accede, aceasta se formulează de cătră contra propunătoriu în scris și se trece atât la protocol, cât și pe coala de referată prin notariul ședinței pe lîngă vidimarea propunătorului și a referentului pe coala de referată. —

§. 130. Votările de regulă se fac oralmente, eără alegerile prin ședule secrete; — excepționalmente, dacă majoritatea senatului află de lipsă, votările se pot face și prin bile albe și negre.

§. 131. Despre fie-care ședință notariul acestia poartă protocol sau proces verbal pe coalele blanquetate spre acel scop. Acestea cuprind sau se împlinesc în ele: însemnarea senatului, a zilei, a președintelui, a asesoriilor votanți și a notariului ședinței; după aceea se induce pe columna stîngă, referentul, numărul exhibitului, și cuprinsul pe scurt al obiectului pus la ordinea zilei; eără pe columna din dreapta se induce propunerea refe-

rintelui și păreriile votanților, și în fine decisiunea enunțată de președintele. — Dacă se primesc propunerea referentului cu unanimitate, e destul a se aminti aceasta pe scurt în procesul verbal; — eară dacă sînt contra propunerii, acestea se trec la protocolul procesului verbal așa, după cum le formulează contra propunătorul și se amintesc care votant la care propunere s'a alăturat, și în fine care propunere s'a rediat la conclud?

§. 132. După încheierea ședinței și notariul îndată isprăvesce și încheie procesul verbal, și subscriind în partea dreaptă îl predă referentului împreună cu toate actele referate.

Referentul revidează actele, face expedițiile amesurat concludelor, subscrie procesul verbal în partea stîngă, și-l trimite împreună cu actele la președintele care a condus ședința spre suprarevișune.

Acesta supra revădîndule subscrie procesul verbal în mijloc sub subscrierile notariului și a referentului, aprobează expedițiile prin clausula de expediatur, și le predă toate directorului cancelariei pentru expedi-tură. —

Prin aceasta se consideră și procesul verbal de verificat.

§. 133. Dacă între presidiu, referențe și notariu se arată vre-o diferență în privința procesului verbal, presidiul chiamă la sine pre referințe, pre notariu, și dacă e de lipsă și pre votanții, cari se mai află în loc și caută a aplana diferența, alt cum verificarea protocolului se face după părerea majorității acestor verificanți.

În tot cazul procesul verbal și reviziunea actelor referate trebuie finalizat atât din partea referentului cât și a presedintelui ședinței în termen de 48 oare. —

§. 134. Procesele verbale la finea anului se leagă în volume după specialitatea senatelor, și se păstrează în registratură la locul destinat.

§. 135. Notariul ședinței pe lîngă procesul verbal face în dublu și o consemnațiune blanquetată despre numeriile exhibitelor ce s'au rezolvit în ședință, și un exemplariu îl trimite la protocolul exhibitelor spre a induce piesele rezolvite în respectiva rubrică a protocolului de exhibițiune eară celalalt exemplariu se trimite împreună cu actele revădute la expedi-tură, spre a le trece în protocolul expedițiunii, și a le ține în evidență până la predarea actelor la registratură.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Mulțămîta publică.) Subsemnatul în numele comitetului parochial din comuna bisericască Vinerea vin cu permisiunea On. Redacțiunii a înregistra un nou dar în favoarea bisericeii noastre din loc, făcut din partea unui marinos creștin. Stimabilul dn Ioan Mihai a înzestrat s. biserică cu două prapere în preț de 150 fl. v. a. Și acest dar generos nu este singurul indemn, ce ne deobligă moralmente prea plăcut ai aduce în semn de recunoștință aceasta a noastră profundă mulțămîta publică. Respectabilul dăruitor, decînd se bucură comuna al avè în sinul ei a fost și este pururea dedicat binelui comun atât în sfera politică cât și bisericească, cu sfatul și cu fapta conduce naia comunei înțelepțesce spre înflorirea și prosperarea ei material și spiritualmente. Nu voim a călca principiul moral: „se nu scie stînga ce face dreapta ta“ și a abusa de modestia donatorului; căci face binele numai pentru că e bine. Voim totuș a arăta binefăcătorului nostru că scim

prețul binefacerile și i sîntem recunoscători. Împorăm grația cerescului binefăcătoriu a ne susține încă mult pe zelosul nostru conducător în mijlocul nostru spre binele comunei! — Comuna politică vede întrînsul pe cel mai brav cetățean, cea bisericească pe cel mai evlavios creștin. Acest model de bărbat interesat pentru comuna s'a aibă în fiecare comună imitatori!!
Vinerea, în 2 Aprilie 1882.

Daniil Păcurar m. p.,
paroch gr. or.

* (D. conte Hoyos.) mai nainte de a pleca din Bucuresci, a dăruit clubului austro-ungar portretul M. S. Împăratului Austro-Ungariei lucrat de pictorul Angeli. Cu aceasta ocaziune comitetul coloniei austro-ungare a rugat pe d. conte Hoyos să primească titlul de cel dintăiu membru onorific al clubului.

* (Din Dobrogea:) „Poșta“ e informată că dl. I. Bănescu, inspectorul antichităților din Dobrogea, a trimis mușului din Bucuresci mai multe pietre cu inscripțiuni, datînd din timpurile cele mai antice, găsite prin împrejurimile Hirșovei. Cu această ocaziune dl inspector a făcut o mare achizițiune prin descoperirea unei mici statuete de bronz, reprezentînd pe Cupidon, care s'a conservat într-o stare foarte bună, afară de aripele care sînt rupte și picioarele în jos de glesne. Aceasta statueta va fi trimisă mușului din Bucuresci. Ea a fost descoperită în apropiere de comuna Topal, plasa Hârșova, de cătră un locuitor din acea comună.

* (Un diamant rar.) D. B. Wright din London a ajuns în posesia unui inel, care în timp de secolii a stat în tesaurul domnitorilor din Hindostan. Inelul conține un rar diamant, care e gravat și a cărui lucrare pare a fi durat mulți ani. Se țice că gravura este lucrarea unui artist persian și represintă un monogram, care în litere îmbinate conține două vorbe arabe: „O Ali.“ Lucrarea pare a se fi executat pela 1200 înainte de Christos.

* (Icoanele sfinte și Evreii în Rusia.) „Golos“ spune că arhiepiscopul din Chișineu (Basarabia), constatînd că în cuprinsul eparchiei sale Evreii fac comerțul sfințelor icoane, a ridicat cestiunea de a sci, dacă un asemenea comerț ar putè să fie tolerat.

Camera de finanțe din Basarabia, consultată în această cestiune, a declarat că nici o lege nu opresce pe israeliți a vinde icoane și cruci, înainte ca aceste obiecte se primească binecuvîntarea sfințirei bisericesci. Cât privește vinderea acelorăși obiecte, deja sfințite, ea este interzisă nu numai Evreilor, dar chiar și creștinilor.

Consistoriul eparchial, din partea sa însă a esprimat opinia că comerțul articolelor ce sînt obiectul venerațiunii creștinilor, produce o impresie penibilă asupra acestor din urmă, dacă acest comerț e făcut de Evrei și în genere de necreștini.

Intemeiat pe aceasta declarație a consistoriului, arhiepiscopul de Chișineu a cerut a se interdice comerțul icoanelor sfinte Evreilor și tuturor necreștinilor.

O cerere identică a fost adresată Sinodului din Petersburg și de metropolitul de Kiev.

Intervenirile ambilor prelați au fost supuse miniștrilor, de interne și finanțe. Cel întâiu a declarat că comerțul obiectelor cultului creștin făcut de un neguțator ce nu aparține religiunii creștine trebuie numai decît să atingă pe un creștin ortodox, și că interdicerea acestui comerț e absolut necesară.

Ministru finanțelor a declarat că nu pune obstacole la interdicerea solicitată.

În urma acestor declarații procurorul general a sf. Sinod a cerut consiliului imperial să facă o lege prin care se interdice necreștinilor în general vinderea sfințelor icoane și a tuturor obiectelor cultului creștin.

* (Gambetta însurat.) „Figaro“ publică o hazlie notiță despre o căsătorie a d-lui Gambetta, pe care singur a născocit-o.

Marele republican ar fi luat de nevastă pe contesa Ritta Raviolini, ultimul vllstar al marei familii venețiane Dandolo.

La cununia religioasă, pe care dl Gambetta n'a primit o decăt cu condiția, ca să nu audă vre-odată ceva despre ea... — dl Paul Bert, au fost de față d-nii Depretis, Ugelino dela Gerardesca, contele Gabrielli San Malatto, Nicottera și Garibaldi. — Mireasa are 40 de ani.

E brunetă, trupoasă și vorbește bine franțuzesce. Are o avere de 50 milioane și căte-va vii din celebrul Lacrima Cristi. Posedă și a treia parte din țiarele italienești.

Fiind că e soră de lapte cu regele Humbert, acesta a trimis la cununie următoarea telegramă:

„Sono felice di matrimonio che voi avete aparetarsi con signor Gambetta. No piu d'Alpe Francia e Italia sono sorelle.“

Umberto.

Loterie.

Mercuri în 19 Aprilie 1882.

Sibiin: 22 64 89 70 38

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Aprilie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	119.80	119.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.60	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	111.—	111.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.25	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.50	99.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	97.50	96.50
Obligațiuni urbariale temeșiane	98.—	96.25
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	97.50	96.25
Obligațiuni urbariale transilvane	98.—	97.25
Obligațiuni urbariale croato-slavo-	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	97.—	96.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.80	76.7/8
Datorie de stat în argint	77.65	77.25
Renta de aur austriacă	94.60	94.—
Sorți de stat dela 1860	130.—	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	345.25	350.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	328.25	322.—
Sorți unguresci cu premii	118.—	119.—
Sorți de regularea Tisei	110.75	111.25
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.61
Na oleon	9.51	9.51
100 marce nemțesce	58.70	58.65
London (pe polița de trei luni)	120.—	119.85

Nr. 44.

[52] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clasa a III.-a Murăș-Cheței, protopresbiteratul Turdei, se escrie concurs cu terminul până în 23 Aprilie a. c. v.

Emolumentele sînt

Stola usuată a epitrafirului.

Porțiunea canonică 22 jugere, arători și fânaț.

Casa parochială lipsesce, preotului locuință i se va inchiria până când comuna bis. va reedifica casa proprie.

Dela 50 familii căte una litră cucuruz cu grăunț. Și tot dela acele 50 familii căte o ȳi de lucru cu intertențiunea preotului.

Doritorii de a ocupa această parochie au de a și substerne petițiunile

lor în sensul „Statutului Organic“ instruite, la subscrierul până la terminul suprapus în aceeași ȳi se va sevărși și alegerea.

Agârbiciu, 19 Martie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Simeon Pop Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 80.

[50] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa III Nadaștia protopresbiteratul Geoagiului II-lea se escrie concurs pe basa ordinațiunii Prea Venerabilului consistoriu archidieceșan dto 31 Decemvre 1881 Nr 3400.

Emolumentele sînt.

1. Folosirea cimiteriului, care după foaia catastrală are o estindere de 1 juger 500□° cu un venit anual de 20 fl.

2. Venitele stolari preste tot computeate 100 fl.

3. Dela 68 familii căte una ȳi de lucru amesurat stării parochienilor: cu carul cu plugul s'au cu palmele, cari dau un venit anual în sumă de 54 fl.

4. Dela 68 familii căte două măsururi de cucuruz nesfârmit cari dau un venit anual în sumă de 60 fl.

Suma totală 234 fl.

Doritori de a ocupa această parochie au de a și așterne petițiunile instruite conform dispozițiunilor statutului organic și a regulamentului congresual la subscrierul oficiu protopresbiterat până la 25 Aprilie a. c.

Dela oficiul protopresbiterat al tractului Geoagiului II în Secărămb la 1 Martiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial din Nadastia.

Sabin Piso
protopresb.

Nr. 126.

[48] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de a III-a clasă din Barcea mică protopresbiteratul Devei se escrie concurs cu terminul până la 30 Aprilie st. v. a. c.

Emolumentele sînt:

1. Casa parochială cu supra-edificatele cele mai necesarie la economia de câmp și grădina de legume.

2. În naturale, dela 68 numeri de case căte o ferdelă de cucuruz sfârmit și stola usuată.

3. Porțiunea canonică preste 7 jugere pământ parte arător, parte fânaț, toate acestea la olaltă computeate dau un venit anual de aproape 260 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avè a și adresa suplicile de concurs instruite în sensul „Statutului organic“ și al „Regulamentului“ congresual dela 1878 pentru parochii la subscrierul oficiu protopresbiterat până la terminul indicat.

Deva în 10 Martie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul ppresbiteaal al Devei

Ioan Papiu m. p.,
protopresb.

„Albina“ institut de credit și de economii în Sibiin.

În sensul concludului Adunării generale a acționarilor institutului din 24 Martie a. c. al 9 coupon dela acțiunile institutului esigibil la 1 Iuliu 1882, se va rescumpăra cu începere dela numita ȳi la cassa institutului în Sibiin cu **dece fl.** Același se rescumpăra și până atunci ori-când prelângă subtragerea intereselor de 6% pentru timpul până la 1 Iuliu 1882.

Sibiin, 1 Aprilie 1882.

[58] 2—2

Directiunea institutului.